

Нагайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK XC.

Ч. 48.

ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК.

ВІВТОРОК, 15-го БЕРЕЗНЯ 1983

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK.

TUESDAY, MARCH 15, 1983

No. 48.

VOL. XC.

„УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СИЛЬНА В ЗСА І В УКРАЇНІ“

Стемфорд, Конн. — Під таким заголовком в католицькому тижневику „Лонг Айленд Кетолік“ з датою 3-го березня ц.р. поміщено інтерв'ю з Владикою Василем Лостеном, єпископом Стемфордської дієцезії з приводу його повороту після закінчення Синоду Української Католицької Церкви в Римі.

Владика Лостен висловлює переконання, що чим сильніше Українська Католицька Церква переслідувана в СРСР, тим вона там і кріпшає. Він інформував про те, що „Церква в католицьких має своїх священиків, монахів, вона постійно діє, виконуючи всі свої обов'язки: Богослуження, хрещення, вінчання. На його думку, союзна влада знає про існування Церкви в підпіллі, але вона не є в силі її зовсім знищити, як не є в силі знищити віру в Бога. Українська Православна Церква в Україні сьогодні в такому самому положенні, як і католицька, і так само вона заборонена. Владика Лостен вичерпно

поінформовував в інтерв'ю про недавній Синод Української Католицької Церкви в Римі та його завдання, як теж про попередні, а у зв'язку з ними про відношення Папи Івана Павла II до Церкви та про долю Блаженнішого Патріарха Йосифа, його арешт, заслання і звільнення.

Владика Лостен також подав числові дані про стан Церкви та її вірних у ЗСА та його дієцезії. Він підкреслював особливу пов'язаність Церкви з народом, які творять немов одну цілість. Це показується навіть у третьому поколінні українців живущих в ЗСА. Все ж Владика Лостен пояснював також близькість обрядів Української Католицької Церкви та Української Православної Церкви та їх історичне підґрунтя і висловлював надію про те, що ближче співпрацю цих двох Церков.

Ціле інтерв'ю пера Ліз О'Коннор написане дуже прихильно для Церкви та з повною поінформованістю про її змагання.

Появилися мемуари учасника

Крутів Л. Лукасевича

Нью-Йорк. — С. Бавид Брук — Минулого року, тут, завдяки ініціативі та матеріальній допомозі Блаженнішого Владика Мстислава, Митрополита Української Православної Церкви в ЗСА, та його родини — з Українського Православного Видавництва св. Софії появилася друком 342-сторінкова книжка мемуарів у твердій обкладинці — авторства учасника бою під Крутами і вже померлого при кінці 70-их років Лева Лукасевича п.з. „Роздуми на схилку життя“. Автор присвятив цю книжку „світлій пам'яті товаришів по зброї“, що загинули в бою під Крутами 21.1.1918 р.

„Роздуми на схилку життя“ розподіляються на частину першу, дії в якій проходять в Україні — аж до третьої її програї, де автор, як учасник цих подій, подає перебіг їх культурного, економічного та політичного життя українського Києва на початку ХХ сторіччя, в що і включаються і початки новітньої української державності, бій під Крутами, перше повстання більшовиків в Києві і т.д. Частина друга в цій книзі — це еміграція після втрати самостійності, та період часу від 1918 року аж по сьогоднішні часи: питання України в оточенні різних внутрішніх і світових подій. Третя частина — це Додаток, розповідає „дещо з історії Києва“, показує імена та зміст.

У слові від Видавництва сказано, що ця книжка видана „для доповнення скарги української літератури, вбої, на жаль, на твори мемуаристичного жанру“, як теж, що це видан-

ЗБОРИ ФКК „САМОМОЩІ“ В НЬО ЙОРКУ

Нью-Йорк, Н.Й. — Загальні річні збори членів Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч“ відбулися тут в неділю, 20-го березня ц.р., о год. 2:30 по полудні у великій залі Академії св. Юра, при 215 Схід 6-та вулиця. Дирекція ФКК інформувала, що управліними до голосу є тільки члени; доказом членства є особисто стана книжечка, яку треба принести зі собою. У випадку спільного конту, тільки перша особа є управлена до голосу. Ніхто з фізичних членів не має права голосувати через повноваження. Це право прислуговує тільки організації на підставі писемного уповноваження.

У Клівленді померла

мгр Дарія Хиліак

Клівленд, Огайо. — У п'ятницю, 11-го березня 1983 року, тут померла несподівано на 70-му році життя бл.п. магістр фармації Дарія з Кузівних Хиліак, дружина покійного д-ра Миколи Хиліака. Панахида була відправлена в неділю, 14-го березня о год. 8:15 вечора в похоронному заведенні Колодія-Лазути в Пармі, Огайо, а похорон у віаторок, 15-го березня до церкви св. Йосафата. Потім тіло покійної буде перевезене і поховане на українському православному цвинтарі св. Андрія в Бавид Бруку, Н.Дж. де в середу, 16-го березня о год. 11-й рано над могилою буде відправлений похоронний обряд.

Покійна залишила в жабі доньку Лілію Базарко з чоловіком Володимиром і двома синами Андрієм і Юрієм, братів Тугана з дружиною Елеєю і Анаїєю з дружиною Тересою і донькою Іреною та сестру Ірену.

ПРОФ. В. ТАРНОПОЛЬСЬКИЙ — „ДОПОВІДАЧ РОКУ“

Оттава, Онт. (ОУПС). — Асоціація алумнів Оттавського університету обрали українця проф. В. Тарнопольського, директора Дослідного центру людських прав „Доповідач 1983 року“. Як постійний канадський делегат у 18-членній Комісії людських прав при Об'єднанні Націй, проф. Тарнопольський виконує свою доповідь в Оттавському університеті на тему „Міжнародний захист людських прав і досвід ООН“ у середу, 16-го березня о год. 8:15 вечора.

Навіть не-українці турбуються односторонністю засобів інформації

Мідлтан, Н.Й. — Шоденник „Таймс Гералд Рекорд“, який обслуговує повітряний Орландж, як теж Олстер, помістив у рубриці „Листів до редактора“, у понеділок, 28-го лютого, вимовного листа Вінсента Ферро з Милтона, Н.Й., під заголовком „Скиньмо маску з геноциду, веденого комуністами“.

У цьому Листі автор, американець, мабуть італійського походження, пише: „В останніх роках нас просто заливає потоп із засобів масової інформації про голокост. Існує навіть пропозиція заїняти курс про голокост по наших школах. В обличчя ж того, що на роки 1982-1983 припадає річниця масового вбивства Сталіно і його кровожадними більшовицькими зграями семи мільйонів українців, починаш дивуватися, чому „медіа“ була і є до глухоті німа про цей монументальний акт геноциду“.

Далі цей автор листа так само запитує про відсутність зацікавлення в американських засобах масової інформації трьома мільйонами винищених камбоджійців брутальним комуністичним режимом, як і 65-ти мільйонів кхмьців.

Цив, усунених поголовно з життя Мао Тсе-тунгом. „Чому, — запитує з притиском В. Ферро, — нема документальних фільмів, документальних п'єс, різні екскурсії, меморіалів ані закликів включити ці глобальні трагічні події в шкільні програми? Чи це тому, що тільки одна група людей гідно заслуговує на те, щоб її страждання були доведені до уваги світу? Чи може тому, — продовжує він далі, — що винуватці цих інших звірств проти людей є червоні комуністи, і наші ліберальні настроєні потентати із засобів масової інформації не мають найменшого бажання викривати злочинні дії їхніх лівачьких спільників, ані виводити їх на світло денне“.

Кінчас свій лист В. Ферро закінчив до американців, щоб вони вимагали від усіх радіо і телевізійних мереж покінчити з цією „колоскою на уста“, цензурою, яку вони на себе наложжили. Він вимагає розкривати правду про комуністичного левітанана, показати дійсну природу цієї потвори — найбільш жахливої конспірації кримінальної в історії людства“.

Л. Гуцалюк показав

мініатюри у Вашингтоні

Вашінгтон (Р.Л.Хомяк). — Мистець Любко Гуцалюк в суботу і неділю, 5-го і 6-го березня, відвідав місцеву громаду і виставив 30 зразків своєї найновішої творчості: мініатюри і малюнки олійні картини.

Його мініатюри — це картини розміром у 5х7 цалів, а малі формати — у 9х12 і 12х16 цалів. Тематика — здебільшого французька, бо Гуцалюк вже майже 30 років живе то в Парижі, то в Нью-Йорку. Але він також виставив два види його рідного Львова, один з річки Гадсон, на березі якої він живе у Нью-Йорку, один вид з Венеції і два натюрморти — все це в каталозі вайнбергової виставки. Він також привіз з собою два недавні рисунки, які виставив,

але не включив до каталогу. На протязі останніх двох десятиріч років це була третя виставка Гуцалюка у Вашингтоні. Серед вайнберговецьких українців є чимало любителів і колекціонерів мистецтва Любка Гуцалюка і виставка, до великої міри мала характер товарищескої зустрічі. Серед відвідувачів були також такі, які вперше зустрілися з Гуцалюком і оглядали його картини.

Цю виставку влаштував 78-й відділ Союзу Українок Америки, що його очолює Кесія Кузьмич. Мотря Словесська, яка відає культурними справами у Відділі відкрила виставку і представила мистця. Виставка відбулася в одній із зал парадного центру Крайового Собору Пресвятої Родино.

Мати лошака —

„українська дівчина“

Кіддер, Ірландія. — Тут на фермі годівлі расових коней народилося лошак, що його батьком є славний перегоновий кінь Шергер.

Шергер, вартість якого оцінюють на 13 мільйонів доларів, є власністю Агі Хан, одного із найбагатших людей в світі. Агі Хан, або „Іх Святість“, це назва, що її дають кожнорасові релігійному провідникові великої ісламської секти. Члени цієї секти вірять, що їхній провідник Агі Хан є нащадком Мухаммеда, а релігійна секта, яку він очолює, має найбільше поклонників в Індії. Теперішній Агі Хан вступив на місце свого діда Агі Хан III у 1958 році.

Агі Хан відомий із свого зацікавлення архітектурою, завітавши перед двома роками найвищу у світі нагороду для архітектурних проєктів, пов'язаних з ісламською релігією. Його дорадником до речі є д-р Рената Голд, спеціалістка у мистецтві ісламських країн. Про це широко писав Український Тижневик у 1980 році. Крім зацікавлення архітектурою, Агі Хан є любителем коней і має велику перегонову стацію, в якій саме й був кінь Шергер. Місяць тому невідомі злодії

викрали того вартісного коня із стаї Агі Хан і досі коня не найдено.

Як повідомляє агентство Юнайтед Пресс Інтернешнел, тепер народилося лошак, якого батьком є Шергер, а мати називається „Українська дівчина“. Лошати імені ще не дали.

ЧЕРГОВИЙ МУЗИЧНИЙ ВЕЧІР В УІА

Нью-Йорк, Н.Й. — В неділю, 20-го березня ц.р., о год. 5-й по полудні в Українському Інституті Америки, при 2 Схід 79-та вулиця (ріг П'ятої авеню), відбувся вечір уривків з музичної реві „Пісня прощання“. Ця нагороджена музична ревія зображує історію української еміграції в Америці при допомозі пісень та мистецького слова в українській та англійській мовах, як теж музичних точках та прозірках. Співають: Тарас Шиповик, Христина Іванів; музика — члени оркестру „Червона калина“, народні пісні різних народів світу виконав Богдан Андрушин. Концерт спонсорує Український Народний Союз і Український Інститут Америки; після програми перекуска; побажати добровільні датки — шість доларів.

ЛАГІДНА ЗИМА, особливо у середньозахідних і північно-західних степах ЗСА, заощадила досі домовласникам понад два мільйони доларів, які вони нормально мусіли б бути витратили на отримання будинків, якщо б зима була холодна. Погода цієї зими, заявили офіційні федеральні чинники із статистичного бюро, є п'ятою найлагіднішою зимою від 1931 року.

ВАЛЕНСА ЗАКЛИКАЄ ДО НОВИХ ПРОТЕСТІВ

Варшава, Польща. — Робітники корабельні у Гданську, місті, де зародився польський рух за незалежні профспілки і де влітку 1980 року народилася профспілка „Солідарність“, написали відкритий лист до польського парламенту, вимагаючи відновлення діяльності забороненої вільної профспілки „Солідарність“. Лист одночасно попереджає уряд в тому, що він не може „повернути назад руху історії“.

В цей самий час колишній лідер профспілки „Солідарність“ Лех Валенса закликав до „протестів, голодних і інших страйків“, щоб змусити уряд припинити хвилю судів і арештів активістів „Солідарності“.

Західні дипломати заявили, що дві події можуть послужити як взірці зростаючого напруження і діяльності підпільної опозиції польським властям. Один дипломат висловив „дивування чому це відбувається саме тепер“.

Валенса, який проявляв відносну мовчанку від часу його звільнення з інтернування, заявив минулого тижня перед камерою західного телебачення, що необхідно починати сильніші протести.

„Я буду наполягати тепер на рішучий дію“, — заявив Валенса після першого дня суду над А. Валентиновичем, звільнення якої з роботи в корабельні в

Гданську в 1980 році дало поштовх до страйку, а потім до створення незалежних профспілок. „Солідарність“. І судять за те, що вона продовжувала профспілкову діяльність після введення військового стану в Польщі.

„Ми повинні організувати протести, страйки голоду, політичні страйки“, — сказав Валенса. „Ми не можемо мовчати тоді, коли стільки людей знаходиться в тюрмах“.

„Переговори не може бути“, — він продовжував. „Ви пишете листи, а вам не відповідають. Це мусить скінчитися. Це вимагає в скорому майбутньому від мене і від інших рішучих дій“. Потім Валенса сказав, що він вже достатньо відпочив, а тому, „тепер буде діяти рішучість“.

Завваги Валенси не передавали польські засоби масової інформації, коли вони передавали повідомлення про суд над А. Валентиновичем. Але їх передавало радіо „Вільна Європа“, яке в Польщі слухають масово.

Пізніше Валенса повторив, що він буде притримуватися сказаного ним напередодні. Цю нову заяву Валенса зробив кореспондентам на іншому процесі над активістами „Солідарності“, який проходить в Ельблонгу, місті на півночі Польщі. Там судять п'ятьох осіб.

Вайнбергер настоює на модернізації

Вашінгтон. — Секретар оборони Каспар Вайнбергер, виступаючи на пресовій конференції в середу, 9-го березня, заявив, що не зважаючи на союзовську політику розбудову військової сили, він думає, що ми по-чали надзгодати їх“.

Ми покращали нашу готовість і поставили основи повернення до нашої стратегічної модернізації і могутності, хоч це потриває довше, ніж я хотів би“.

Старуючись об'ясувати пропозиції Адміністрації президента Рональда Регана про збільшення військового бюджету, Вайнбергер додав, що „абсолютно необхідно, щоб ми продов-

жували розбудову тому, що це займає добрих п'ять років, щоб повернути втрачену стратегічну і звичайну потужність і готовість, які, на мою думку, є потрібні, щоб переконати американський народ, в тому, що ми все ще маємо надійні та ефективні засоби відстрашення“.

В той час, коли виступав секретар оборони, Пентагон опублікував нове видання — 107-сторінкової книжки під заголовком „Советська військова могутність“, яка показує розбудову союзовської військової потужності за останні 18 місяців. Книжка також має нагері опраудати збільшені видати на оборону ЗСА.

ЗАСТІЙ У ПЕРЕГОВОРАХ В ЛИВАНІ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Вашінгтон. — Міністер закордонних справ Ізраїля Іцак Шамір провів чотири години в розмовах з неділю, 13-го березня, з державним секретарем Джорджем Шульцом, але американські офіційні особи заявили відтак, що Шульц не представив Шамірові ніяких нових пропозицій відносно зрушення застою в переговорах між Ізраїлем та Ливаном про виведення ізраїльських військ з Ливану.

Шамір зі свого боку познайомив Шульца з подорожними плянів уряду Ізраїля і пропозиціями щодо подолання застою, який затримує не тільки вивід ізраїльських військ з Ливану, але також сирийських військ і сил Палестинської Визвольної Організації.

Виступаючи перед журналістами, ізраїльський міністер сказав, що його розмови з Шульцом і його високими дорадниками були „дуже добрі“ і що ЗСА та Ізраїль мають „великий ступінь ідентичності“ в їх цілях у Ливані. Одночасно він визнав, що існують різниці у „способах і засобах дося-

нення цих цілей“.

Потім високий офіційний речник Ізраїля погодився, що Шамір теж не виснічого нового в розмови, що він прибув до Вашингтону, щоб підкреслити подібність цілей Ізраїля і ЗСА в Ливані та пояснити американській стороні, чому Ізраїль так вперто наполягає на політичному погодженні та питаннях безпеки, на що ніяк не погоджувався дотепер Ливан.

Уряд ЗСА наполягає на тому, щоб Ізраїль прийшов яконайкорше до порозуміння з Ливаном про вивід своїх військ. Вашингтон вважав такий крок Ізраїля першим кроком для наступного виводу понад 30,000 сирийських війська і 7,000 бійців ПВО.

Щоб бути певним щодо позиції Ливану, Шульц у суботу зустрічався з ливанською делегацією на чолі з міністром закордонних справ Еліе Салемом. У понеділок Шульц зустрічався окремо з ізраїльською і ливанською делегаціями.

В ССРСР поволи довідуються

дещо про Афганістан

Москва. — Советська преса все частіше, особливо, починаючи з лютого, друкує більше матеріалів про союзовські війська в Афганістані. Советські громадяни, які були призначені слухати байки про добрих воїнів, які годують афганців рижем, а їхніх дітей шолодком або допомагають афганським народам будувати нове щастливе життя, почали тепер довідуватися, що советські війська в „обмеженій кількості“ в Афганістані відчують недостатність, труднощі, небезпеку і навіть загрозу смерті.

Замість ідилії в Афганістані, громадяни ССРСР інформують про те, як був убитий офіцер у засідці, як піхотинці роблять останні приготування в тині танка чи броневика перед небезпечним наступом на позиції повстанців, як мусульманські повстанці пошкодили

електричні лінії в Кабулі, як советські санітарні вартують на небезпечних постах або як група артистів відмовляється їхати з виступами у віддалені та небезпечні місця.

Звичайно, ці повідомлення спеціально підготовлені та це дуже далекі від правдивої картини шоденого життя як советських військ, так і афганського населення або того, що роблять советські війська там і чому вони це роблять. Советські окупційні війська зображують ся далі як посланців миру, які виконують свій „інтернаціональний обов'язок“ у боротьбі проти контрреволюції, яка веде „непроголошену війну“ на наказ ЗСА, Китаю, Пакистану і Єгипту. Нічого далі не говориться про кількість військ, про дії, які вони проводять, про цілі противника чи втра-ти.

В Америці

ГОЛОВНОКОМАНДУЮЧИЙ військами Північно-Атлантичного Союзу (НАТО) американський генерал Бернард Роджерс заявив кореспондентам, що ядерну війну, якщо до такої дійде взагалі, не можна буде злякати, зупинити, наприклад, тільки до Європи і вона напевно поширяться на З'єднані Штати Америки, а також інші заокеанські країни, тим більше, що ЗСА і Канада є членами НАТО, і їхні війська стаціонарують в Європі. Більше того, — сказав ген. Роджерс, — Уряд ЗСА має певні моральні зобов'язання супроти Європи і він їх напевно сповнить у випадку потреби. Зізнаючи перед Комісією зброї в Сенаті названий генерал звертав увагу законодавців, що ЗСА мусять бути сильними мілітарно, бо це є однією гарантією миру у сьогоднішньому світі у наявності великої мілітарної сили Советського Союзу і його сателітів.

ПЕРШІЙ СЕКРЕТАР советської амбасди у Вашингтоні Євгеній Кочетков заявив, що його уряд, а згідно представники ССРСР на переговорах у Женеві, готові піти на дальші концесії, щоб вийти з імпасу і зрушити з місця переговори про обмеження міжконтинентальної ядерної зброї і підписання нового договору із З'єднаними Штатами Америки. Йдеться про справу перевірки советської зброї, на яку раніше совети не хотіли погодитися. Очевидно, заявив советський дипломат, на таке погодження мусять бути якісь передумови і зміна настанов американського Уряду щодо переговорів ЗСА, на його думку, мусять заявити, як вони уявляють собі таку контролю, — заявив Є. Кочетков.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ у Сейнт-Пол, Мінесота, вважав, що відмова позички з федеральних фондів для студентів, які не зареєструвалися в поборівській службі, є правдоподібною протиконституційним кроком Адміністрації президента Рональда Регана і що справу повинен прослідити і винести відповідне рішення Верховний Суд ЗСА. Суддя Доналд Д. Алсон переслав свої рекомендації у цій справі до Найвищого Суду і федеральних урядових агенцій.

РЕЗИГНАЦІЯ ЕНН БИРФОРД з посту адміністратора федеральної Агенції для охорони доквітля і перелання бажаних документів шістьом конгресовим комісіям, не припинили контрверсій довкола справи ЕПА. Деякі політичні спостерігачі кажуть, що „політичні маніпуляції“, про які говорять члени комісії, мабуть шойно починаються, але не в ЕПА, а серед членів комісії, які, кожний по-своєму хоче „спечи свою печеню“. Аналогічно справу свого часу був Вотергейт. Дехто відмічає, що справа ЕПА може допомогти демократам у передвиборах, які вже фактично почалися.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ ОУА „САМОПОМІЧ” в Ньюарку, Н. Дж.

відбудуться

в неділю, 27-го березня 1983 р., о год. 4-ій по пол.
в залі Пластового Дому в Ньюарку, Н. Дж.
при 736 Sanford Avenue.
ЗВИЧАЙНИЙ РІЧНИЙ ПОРЯДОК НАРАД.

Увага! Якщо в означеній годині не явиться вимагане статутом число управленців членів до участі в зборах, збори лічуться пізнішими без уваги на число прийавних.

За УПРАВУ ВІДДІЛУ:

Михайло Ципка
голова

Микола Стецьків
секретар

Коговз відзначив уродини Патріярха

Коговз, Н.Й. (І.Д.). — 3 приведу уродини Патріярха Йосифа і 20-ліття його звільнення з Сибіру о. митрат В. Андрушків відправив в неділю, 20-го лютого ц.р., Службу Божу та сказав відповідну проповідь. Цього ж дня в год. 3:20 по полудні голова Товариства за Патріярхальний устрій УКПЦ, В. Стадник відкрив святочні сходи в залі Українського Клубу в Коговзі; церковний хор під керівництвом сестри Лаври, ЧСВВ, проспівав „Отче наш”, пізніше „Же Херувими”. Місцевий парох о. митрат В. Андрушків у вступному слові пригадав історичні заслуги Патріярха Йосифа для української Церкви й народу. У Омецінська прочитала поему Б. Стефанишина „20 років на волі”. Д-р Р. Осінчук, голова Комісії Патріяршого Фонду, в довший доповіді з'ясував велику роль Патріярха у відродженні УКПЦ на еміграції, у відновленні акції за помислими (автономію) нашої Церкви, що тривала від самого початку християнства в Україні. В „Кормчий Книзі”, за князя Ярослава Мудрого, в

Берестейській Унії наша Церква мала забезпечені автономні права, однак вони були обмежені, бо наші владики їх не боронили. Протягом 20 років наш Патріярх провів величезну працю для скріплення й розбудови нашої Церкви, щоб вона могла виконати свою роль у відродженні Церкви в Україні. Синод наших Владик виявив повну згоду у головних справах нашої Церкви, щоб вона могла виконати свою роль у відродженні Церкви в Україні. Пізніше прелатент відповів на запитання, висловивши основні проблеми нашого патріярхального руху, що здобув собі тривале місце серед українців у світовому суспільстві. Сумівець Михайл Савків виголосив поему В. Крушельницького „Поклін Патріярхові Йосифові”. В. Стадник подякував прелатенту хорів, сестри Лаврі, виконавцям програми, гостям з АМстердаму, Ватерліту, Трою та всім присутнім, а управі Клубу за залу. На закінчення церковний хор проспівав молитву за Патріярха.

Відзначили 70-ліття Івана Когута

У суботу, 5-го лютого 1983 року, в Ст. Пітерсбурзі, Флориди, українська громада під проводом церковного Товариства Св. Імени, сестрицтва св. Ольги та Українсько-Американського Товариства вшанували бенкетом заслуженого громадянина, який своєю працею, організаційним хистом, повагою і тактовною поведінкою здобув собі пошану, довір'я у людей, з якими доводилося йому працювати на громадській ниві. До кожної людини він знайшов підхід, добре слово, щоб захопити до праці, чи то при церкві чи в громаді.

Іван Когут

ми та обстоювати її інтереси, де тільки зайде потреба.

Гратуємося та бажаємо цьому вірному подружжю кріпкого здоров'я та довгого життя серед нашої громади. Шасті, Боже!

Іван Когут активний також і в УНСоюзі та є касиром новоствореного 377-го Відділу в Ст. Пітерсбурзі.

Осипа Михайленко

ТОВАРИСЬКИЙ ВЕЧІР УЗХ

Чикаго, Іл. — В суботу, 26-го березня ц.р., о год. 6:30 вечора тут в аудиторії собору св. Володимира і Ольги, при вулицях Оклі і Супіріор, відбувся Товариський вечір з „оселедцем”, що його організує 12-ий Відділ Українського Золотого Хреста. У програмі вечора всілякі несподіванки, виграші, добірний буфет тощо.

Властиво, панство Когуті (Його дружина, Джин, з дому Грінх, вже з другого покоління, тут народжена українка) приїхало на Флориду на заслужений відпочинок, так званий „рітейрмент” після 40-ка років його праці, як віцепрезидент у фірмі „Ерров Ширтс”. Але це ніколи не здійснилося: як каже його дружина, він є гостем у своїй хаті. В його крові пливе почуття обов'язку до громадської праці, любов до всього, що своє. Совість не дозволила їм вести вигідне пенсійне життя у соняшній Флориді. Запряглися до праці, щоб розбудувати громаду та гідно репрезентувати її перед чужинцями.

ЯР.

Замість квітів на могилу
св. п. інж. Анатолія Яросевича
зложили 25.00 доларів
на Пресовий Фонд „НАШОГО ЖИТТЯ”
Овго, Н. Я. Д-р Володимир і Меланія КОКОРУДЗИ

В П'ЯТУ ВАЖКУ, НЕЗАБУТНЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ Дорогої ТЕТІ

бл. п.

Олени Голіцинської-
Брилинської
артистки українських театрів

ТА
В ТРИДЦЯТЬ ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
Дорогого ВУЙКА

бл. п. інж.

Евгена Брилинського

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в церквах:

св. І. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., у неділю, дня
20 березня ц.р., о год. 12-ій дня;
св. Духа в Істоні, Па., 26-го березня, о год. 8 рано;
та в Лурді, Франція.

Просимо ласкаво про молитви.

У світлу пам'ять Покійних жертвуємо \$100.00

на церкву в Лурді.

Сестринка — ВАЛЯ КАЛИН-МАГМЕТ
з чоловіком СТЕПАНОМ

Організація Оборони Чотирьох Свобід України — ООЧСУ в Балтіморі, Мд.

ділиться сумною вісткою зі своїм Членством
в Українським Громадянством,
що у вісторок, 8-го березня 1983 року відійшов у Вічність,
член ОУН, член ООЧСУ, діяльний, відійшов з наших
рядів на Вічну Варту

бл. п.

Омелян Монастирський

довголітній член ОУВФ і громадський діяч.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем опечалений Родина Покійного складаємо наші глибокі
вислови співчуття.

Управа ООЧСУ

НАЙСТАРШИЙ ЧЛЕН Верховного Суду ЗСА, 76-річний, Вільям Бреннан, залишив на своєму бюрку записку, яка зазначила не тільки його колеги, але також службовців. У записці було написано: „Я одружився із своєю довголітньою секретаркою 68-річною Мері Фовлер і виїхав на Бермуди”. Три місяці тому померла дружина згаданого судді, і він, як кажуть вашингтонські коментатори вирішив одружитися вдруге, „бо самотність погано впливає на людину”.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН все ще вважає, що ЗСА мають право вимагати 200-мильової морської зони, яка слугуватиме для різних цілей, включно з пошуками за новими джерелами нафти. Очевидно, прибережна морська флота гостро контролюватиме втручання чужих кораблів, зокрема військових, бо 200-мильова зона не відноситься до риболовних кораблів і човнів.

У глибокому смутку повідомляємо
Родина, Приятелі і Знайомі,
що у п'ятницю, 11-го березня 1983 р. у Брістолі, Па.,
упокоївся в Бозі по короткій і важкій недугі,
наша Найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

СОФІЯ з ТЕРЕШКЕВИЧІВ
ТАТОМИР

б. учителька на рідних землях.

ПАНАХИДА у вісторок, 15-го березня 1983 р., о год. 7:30
веч. у похоронному заведенні Кошека у Трентоні, Н. Дж.
ПОХОРОН в середу, 16-го березня 1983 р., о 9-ій год.
ранку в церкві св. свц. Йосафата в Трентоні, Н. Дж., а після
на український католицький цвинтар на Факс Чейсі у Філадельфії, Па.

Горем прибиті:

муж — ОЛЕКСАНДЕР

дочки:

ХРИСТИНА МЕЛЬНИК з мужем

АНДРІЕМ

ПЕЛЯ ГОРОДИСЬКА з мужем

РОМАНОМ

син — ОСТАП з дружиною ХРИСТИНОЮ

внуки — МАРКІАН, РОМАН, АНДРІЙ,

ПЯРИСА і ДАНИЛКО

свагря — ЛЮБОВ і ЯРОСЛАВ ТАТОМИР

Ближчі і дальша Родина в Україні,

Америчі й Канаді

Померли замість квітів складаємо на Т-во Св. Софії,
Український Гарвард чи Український Музей.

З глибоким болем ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими,
що дня 11-го березня 1983 року, несподівано, відійшла у Вічність
на 70-му році життя,

наша Незабутня і Найдорожча МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА і ТЕЩА

сл. п.

ДАРІЯ з КУЗІВІХ ХИЛЯК

МІР ФАРМАЦІЇ,

дружина покійного д-ра Миколи Хиліака.

ПАНАХИДА відбудеться в понеділок, 14-го березня 1983 р. в год. 8:15 веч. в похоронному заведенні Колодія-Лазути в Пармі, Огайо.

ПОХОРОН відбудеться у вісторок, 15-го березня 1983 р. По Богослуженні в похоронному заведенні буде відслужена Свята Літургія в церкві св. Йосафата в Пармі, Огайо, о год. 9:30 ранку.

По Богослуженні в Пармі, тіло Покійної буде перевезено на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Брук, Н. Дж., де в середу, 16-го березня, о год. 11-ій рано над могилою буде відслужений похоронний обряд.

Горем прибиті:

донька — ЛІДІЯ БАЗАРКО з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ і синами:
АНДРІЕМ і ЮРІЕМ

брати:

ТУГАН з дружиною ЕЛЕНО

АНАНІЙ з дружиною ТЕРЕСОЮ і донькою ІРЕНОЮ

сестра — ІРЕНА

Ділимося з Українською Громадською болючою вісткою,
що 27-го січня 1983 року помер у Парижі у Франції, на 84-му році життя

сл. п.

проф. ПАВЛО ШУМОВСЬКИЙ

член-засновник Української Головної Визвольної Ради і учасник її Першого Великого Збору на українських землях в 1944 році, дійсний член Наукового Товариства ім. Шевченка та Української Вільної Академії Наук, довголітній голова Бібліотеки ім. Петлюри в Парижі, учений, автор багатьох десятків наукових праць, щирий український патріот та заслужений громадський і політичний діяч.

Покійний народився 16-го липня 1899 року в Миротіні на Волині, а свою академічну освіту здобув на університетах в Києві (1918-1919), в Берліні та Варшаві. Після здобуття наукового ступня доктора сільсько-господарських наук, Павло Шумовський працював старшим асистентом, а згодом доцентом в Головній школі сільськогосподарства та на Ветеринарному факультеті Варшавського університету. В роках 1939-1942 він був професором сільсько-господарського факультету львівської політехніки, а від 1942 до 1944 року головою Хліборобської палати. Переїхавши до Франції, Покійний був в роках 1945-1965 старшим науковим робітником та директором лабораторії Вищої ветеринарної школи в Альфор-Паріж, з якою співпрацював аж до останніх днів свого життя.

Проф. Шумовський був членом-засновником Французького зоотехнічного товариства, закордонним членом королівського гінекологічного товариства в Бельгії, кавалером ордена „Меріт”, нагороджений золотою медаллю Французької академії сільсько-господарських наук. В роках 1939-1968 Павло Шумовський був учасником міжнародних наукових конгресів у Франції, Швейцарії, Австрії, Англії, Голландії, Данії, Німеччині, Італії та Ізраїлі.

Після похоронних відправ, що відбулися в Українській Православній Церкві в Парижі 31 січня 1983 року, і які відправили брат Покійного, митрофорний протоієрей о. д-р Юрій Шумовський та о. Михайло Башкатів, тіло Покійного спочило на цвинтарі Saint Ouen.

Рідних Покійного просимо прийняти вислови нашого найглибшого співчуття.

Закордонне Представництво УГВР

П'ятдесятліття вінчання Марії і Миколи Луцьких

Для відзначення цього Золотого Ювілею відбулося в неділю 20-го лютого 1983 року в церкві Христа Царя відновлення їхніх шлюбних обітв. На запрошення їхніх синів Богдана і Мирослава у цій урочистості взяли участь крім родичів, ще й приятелі і знайомі. Після церковних відправ учасники перейшли до церковної зали, де пані з Марійської Дружини приготували прийняття, у якому взяли участь також о. парох д-р І. Біланч, о. мтр. В. Головінський та церковний хор з диригентом П. Дяболого.

Ювілянти — це політичні емігранти, хоча вони ніколи політикою на займалися. Вони не мали потреби і не хотіли покидати свого рідного села Луки коло Самбора, де їхні діди і прадіди жили століттями.

По закінченні гімназії Микола не діставшись на ветеринарію у Львові, виїхав до Чехо-Словаччини та там записався на ветеринарію, але як прийшов додому на вакації, то вже більше дозволу на виїзд за границю не дістав.

А пані Марія, що саме тоді закінчила учительський семінар, також учительської праці не дістала. Вони одружилися в 1933 р. та продавши частину поля, купили в Самборі дім та заклали склеп з убраннями. Але з цього не мали довго потіхи, бо в 1939 р. більшовики „визволивши” Зах. Україну забрали їм і поле, і дім та склеп, а їх призначили на виїзд у східні області, призначені для куркулів і спекулянтів, звільняючи п. Марію з учительської праці за куркульське походження. Укриваючися у приятелів дочекалася приходу німців, а з цим і звороту їхнього майна.

Але не на довго, бо знову верталися більшовики, а з ними і цей безплатний білет на схід. Другий раз переживати цього, що пережили в 1940/41 рр., вже не хотіли і зіврали своє майно на віз, поїхали на захід. На Словаччині в Михайлівцях уродився їм син Богдан, а в Австрії, де перебували до 1949 р. ще другий син Мирослав. В 1949 р. виїхали до Америки і осіли у Філадельфії. Зараз є членами парафії Христа Царя, а також багатьох товариств і організацій, а на збіркових листах на національні цілі все фігурують, як щедри жертводавці.

З нагоди цього Ювілею їхні приятелі, крім дарунків, зложили ще дар любові в сумі 440.00 дол., котрий Ювілянти розподілили:

на потребу церкви Христа Царя \$110.00
на Патріярший Фонд \$110.00
на Український Освітньо-Культурний Центр \$110.00
на Український Спортивний Осередок „Трибу” \$110.00

УЧАСНИК

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЮ ЙОРКУ 136 Друга Авеню — ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

П'ятниця, 18-го березня 1983 року, о 7-ій год. веч.
влаштує

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ ВЕЧІР

Участь беруть:

Ред. МИХАЙЛО КУЧЕР Слово про Шевченка

ХРИСТИНА КАРПЕВИЧ Сольоспів

АНЯ ДИДИК Декламація

Вечором проведитиме ІЯ МАЦЮК-ГРИЦАЙ

СЦЕНІЧНО-МУЗИЧНА
МИСТЕЦЬКА ГРУПА УНС-УІА
влаштує

ВЕЧІР УРИВКІВ З МУЗИЧНОЇ РЕВІЇ „ПІСНЯ ПРОЩАННЯ”

Ця нагороджена музична ревія зображує історію української імміграції в Америці при допомозі пісні та мистецького слова в українській і англійській мовах, як теж музичних точок та прозірок

Співають: Тарас ШИПОВИК, Христина ІВАНІВ
Музика: члени оркестри „ЧЕРВОНА КАЛИНА”

Народні пісні різних народів світу
виконає
Богдан АНДРУСИШИН

Неділя, 20-го березня 1983 р. год. 5:00 по пол.

Український Інститут Америки, 2 Іст 79 вул. Нью Йорк, Н.Й.

Концерт спонзорують

Український Народний Союз і Український Інститут Америки
Підприємство — перекуса Побажані датки — 6 дол.

Св.п. д-р Маркіян Мігоцький

Удар серця, немов месник, удар несподівано і небажано. Це трагічне болілише, коли цей удар приходить нагло, атакуючи людину в силі віку, здавалось би здорову, сильну. Д-р медицини Маркіян Мігоцький був такою людиною — активною, життєрадісною, занятою своєю професійною працею. Умер нагло від удару серця 26 грудня 1981 року.

Св.п. д-р М. Мігоцький

Українська громада в Америці втратила довголітнього візцевого члена-товариша, а наша американсько-українська спільнота Метрополії втратила визначного професіоналіста, громадянина, відомого лікаря і приятеля хворих. Не тільки родина Покійного, але всі, хто його знали, були потрясені цією трагічною, несподіваною смертю. Уже рік минуло з того часу, та його втрату всі відчують болісно.

Д-р Маркіян Мігоцький належав до тієї генерації українських лікарів, що пройшли свій вишкіл і професійний шлях у трьох займаних нах: польській (до Другої світової війни), советській (окупація 1939-41 рр.) та німецькій (до 1944 року). Після війни на скитальщині перейшли роки так званих Ді-Пі таборів, шукання нових країн поселення і, врешті, виїзд за океан.

Було важко в тих роках учитися, здобувати дипломи, будувати професійне та особисте життя. Більшість лікарів тієї генерації витримала цей іспит завдяки і посвяти не гірше інших верств нашого громадянства, що мусили покинути рідний край. Всі вони дали доказ твердості і живучості українського племені.

Маркіян Мігоцький народився 14-го січня 1916 року у Кальному, на Бережанщині, у священичій родині. Батько — о. Дмитро Мігоцький і мати Ольга з Прухницьких. З гарним містом Бережанами життя Маркіяна пов'язано

лікарні. Ще на останніх курсах Медісінституту Маркіян зацікавився отоларингологією і практикував на клініці професора Залеського. Тому після виїзду на еміграцію, коли опинився в таборі Ді-Пі у Баварії, він почав працювати в амбулаторії хворих уха, горла і носа (ларингології) в лікарні IPO у Мюнхені. Рівночасно працював лікарем у таборі „Функка-зерне“. Був завжди вироштованим і прихильним до хворих таборян. У тому ж часі св.п. Маркіян осягнув великого успіху: здобув диплом доктора медицини у німецькому державному університеті Максиміліана Людвіка в Мюнхені, захистивши наукову дисертацію.

До ЗСА прибув молодий лікар в 1949 році і поселився в місті Нью-Йорку. Знову прийшли важкі перші роки родинного встановлення та праці в лікарнях. Допомогла йому молода дружина Янка (з Моравських), уродинка Бережан.

Після відбуття приписаних двох років практики (т. зв. інтернату) у лікарні Ст. Пітерс у Нью-Брансвіку та Брукліні д-р Мігоцький вернувся до обраної ним галузі медицини — хворих уха і горла. Він відбув курс спеціалізації у Поліклінічній Медичній Школі в Нью-Йорку і виїхав у 1953 році на практику в тієї ділянки до міста Кембридж, Огайо. Після ще двох років спеціалізації у великій лікарні Кінгскавіті в Брукліні й одержання „лайсенсу“ на практику у сестрах Нью-Йорк і Нью-Джерсі д-р Маркіян відкрив практику як спеціаліст-ларинголог в Нью-Йорку (1959 рік), а в Кліфтоні, Н.Дж. — в 1960 році.

За два роки практики як спеціаліст-ларинголог д-р Маркіян Мігоцький здобув свою працю, віддаючи професії і знанням призначення і престиж. Його ім'я, як практика і хірурга в тій ділянці, стало добре відоме серед українців Нью-Джерсі і Нью-Йорку. Він здобув собі добре ім'я та популяризм і серед американської публіки. Він став шефом Відділу ларингології у великому шпиталі Сейнт Мері в Пассейку, Н.Дж.; місце американські лікарі рекомендували його своїм пацієнтам у містах Пассейк і Кліфтон.

Крім доброго професіоналіста, був св.п. д-р Мігоцький відповідальним громадянином. Був членом УН Союзу, Українського Інституту Америки, Українського Лікарського Товариства Північної Америки та членом американських професійних товариств. Був членом Управління Метрополітального Відділу УЛТПА; в 1971-73 роках був діяльним головою цього Відділу. Він виголосив теж реферати зі своєї діяльності на наукових з'їздах УЛТПА. В тих роках Метрополітальний Відділ переріс збірку на Патріарший фонд, яка принесла суму понад 12,000 доларів. Цією збіркою провів д-р Мігоцький. Особисто він завжди жертвував щедро на національні цілі, на Український Гарвард та Патріарший фонд тощо. Любив книги і залюбки купував їх до своєї бібліотеки. Приятелі знали Покійного як людину — друга, з товаришеским культурою і відчуттям гумору. Мав д-р Маркіян гарний голос, тенор, і був душею товаришеских зустрічей. І ще од на прихмету впадала в очі всім, що жили в близьких відносинах із св.п. Мігоцьким. Д-р Маркіян був людиною родинною. Над усім любив свою родину — дружину Янку й дочку Таню і Ганусю. Родинне життя було його щастям.

Тому трагедія, передчасна смерть Маркіяна Мігоцького так потрясла всіх, прибила сумом та жалем. Відійшов батько, муж, приятель. Відійшов ще один лікар так званої середньої генерації спеціаліст-солідної класи. Відійшов заскоро — міг принести ще багато добра як лікар, а родині як батько і муж. Залишив у горю дружину, дочку і зятя. Залишив три сестри — Неоніду Тершаківцеву, Зеновію Баранову, Лідію Якимову та ближчу і дальшу родину.

Рік минуло з того часу, коли в морозний день виросла його могила на цвинтарі св. Андрія у Бавид Брук. Всі друзі й пацієнти, вся громада Метрополії Нью-Йорку — Нью-Джерсі, будуть згадувати його добрим словом. Память про нього буде тривати довго, бо заслужив собі на добру славу.

І. Чолган

Вступаєте
в члени
УНСоюзу!

THE UKRAINIAN WEEKLY
We give you the WHOLE picture.

dissident news • commentary • politics • editorials • interviews • people reviews • community news • the arts • scholarship • church affairs sports • preview of events • special features

Can you afford not to subscribe?

I would like to subscribe to The Ukrainian Weekly for _____ year(s).
(Subscription rates: \$5 per year for UNA members, \$8 for non-members.)

Name _____
Address _____
City _____ State _____ Zip _____

UNA member: ☐ yes ☐ no Payment enclosed ☐ Bill me

THE Ukrainian Weekly

30 Montgomery St. ■ Jersey City, N.J. 07302

Св. п. Михайло Захарків

У п'ятницю, 11-го лютого 1983 року, покинув нашу громаду, відійшовши у вічність, св.п. Михайло Захарків на 86-му році життя, після затяжної невилікувальної недуги. Панахида за спокій його душі були відправлені в похоронному заведенні Ольги Слотюк 13-го і 14-го лютого ц.р. Відправив їх о. митрат д-р Павло Івахів. Наступного дня, у вівторок, 15-го лютого, відбувся чин похорону. Після Панахиди, що її відправив у похоронному заведенні о. Дмитро Лапута, тіло Покійного перевезено до церкви св. Миколая, де заупокійну Службу Богу відправив о. митрат д-р Павло Івахів і о. Іван Мак. Перед „останнім цілуванням“ Покійного попросив о. Павло Івахів, парох церкви св. Миколая, у прощальному слові підкреслено було шляхетні риси характеру Покійного, а саме: працьовитість, солідність у праці, скромність.

По відправах у церкві тілні останки св.п. Михайла перевезено на цвинтар Калварія і поховано їх поруч із могилою його дружини, яка померла в лютому 1955 року. На цвинтарі промовляв від громади д-р Михайло Лоза.

Після похорону відбулися поминальні в церкві св. Миколая. На поминках промовляв земляк св.п. Михайла, Ярослав Пришляк. Всі прощальні промови (в церкві, на цвинтарі й на поминках) доповняли себе і разом створили досить докладний образ Покійного.

Слід підкреслити, що багаторічна українська громада гідно відповідала на вічний спочинок св.п. М. Захаркова. Про це свідчить не тільки кількість співгромадян, які взяли участь і в Панахиді, і в самому похороні.

Кожний похорон закінчується пісню „Вічна пам'ять“. Цією пісню закінчено і похорон св.п. Михайла Захаркова. Цим самим учасники похорону склали своєрідне приречення зберегти

Покійного у своїй пам'яті. Але що ж, коли людська пам'ять не тривала? Вона потребує підмоги у формі запису. Маючи це на увазі, постарайся допомогти людській пам'яті своєю письмовою згадкою про св.п. М. Захаркова.

Життєвий шлях Михайла Захаркова почався при кінці попереднього сторіччя. (Людей такого віку стає щораз менше поміж нами). Народився він 10-го жовтня 1897 року в с. Лісники Бережанського повіту. До речі, в наслідок розбудови Бережан, Лісники стали тепер передмістям цього міста.

Маючи ще не повних 17 років, Михайло Захарків вступив добровольцем у лави Українських Січових Стрілців, щоб „підняти червону каліну“, щоб „визволити братів українців з московських кайданів“. В лавах Українського Січового Стрілцтва брав участь у боях, в тому і в кривавих боях на горі Лісоня в рідній Бережанщині, у вересні 1916 року. Було йому тоді задовго 19 років.

Після закінчення визвольних змагань Михайло Захарків повернувся до рідних Лісників і там, закладши родину, проживав до часу великого „ісходу“ в 1944 році. Залишивши батьківщину, Михайло Захарків з дружиною і з дочкою Галиною подався на Захід. Шлях скитання родини Захаркових подібний до такого ж шляху інших скитальців. В 1949 році М. Захарків прибув з родиною до ЗСА. Короткий час перебував у Баффало, а потім переїхав до Нью-Йорку, але також не надовго, бо в 1950 році повернувся до Баффало, де вже проживав до кінця життя.

Св.п. Михайло Захарків залишив дочку Галину, зятя Онурія Білоголовського і двоє внуків — Ігоря і Ларису в Баффало, та сина, внука і правнука в Україні. Внук Ігор Білоголовський є цивільним льотцем на високій посаді, а внучка Лариса Білоголовська — реєстрована медична сестра.

Михайло Лоза

Громада...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

річних ритуальних обходів. Було б корисно якщо б наші більші громади запрошували до себе мистців з програмами, які вже раніше були виконані в Нью-Йорку.

Відносно ж фінансування більших музичних проєктів своє слово могли б сказати наші кредитори, братські союзи як також такі фундації, як Товариство Свята Софія, Український Вільний Університет та інші. Встановлення щорічної нагороди і відзначення „українського музику року“ за

особливо дбайливе плекання української музики могло б бути одним з проєктів.

В заміну за своє піклування і за свій вклад широкі кола нашої громади отримали б ще одне джерело і ще одну підставу для свого власного самоствердження. Після останнього симфонічного концерту в Торонто люди розходилися, — як писала одна учасниця, — з почуттям „радіості, гордості, повноварості“. Знову ж наша музична активність поставлена на вищий і ширший рівень могла б мати корисний вплив на довколишній світ, той, в якому живемо, але який нас часто не добає. За французьким мислителем ми могли б сказати: „співасмо, граємо — отже існуємо“.

Проте, чи не найбільше значення має згадана діяльність для наших молодих поколінь. Пригадується один цікавий образ. Було то під час, точніше, після концерту-доповіді проф. Вірка Балея на тему української сьогочасної музики. Після концерту молоді слухачі тісним гуртом обступили В. Балея, засипаючи його своїми питаннями і враженнями. Безпосередня зустріч з кращими проявами української музичної культури може мати благотворний вплив на самопочуття нашої молоді. Тому й планую участь цієї молоді в музичних імпрезах вищого рівня справа варту нашої пильної уваги.

Чи знаєте ви?

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Діброва в однойменній виставі „Макар Діброва“ — вершина театрального драматичного мистецтва. У фільмі „Нічний візник“ Амвросій Бучма чудово грав роллю старого візника. Поміж найкращих прихильників цього фільму і таланту Амвросія Бучми були одеські візники.

Прибувши до Одеси, щоб знімати новий фільм, він якось вранці вийшов із готелю, в якому спинився, і побачив, що з кінця в кінець бульвару вишикувалися візники. Всі вони були одягнені по-святковому, а їхні коні були прикрашені квітами і стрічками. Не здогадуючись, чим викликано таке скупчення візників на Приморському бульварі перед готелем, А. Бучма звернувся на Пушкінської вулицю. Тут уся процесія рушила з місця. Він ішов, а візники повільно і урочисто, мов на параді, їхали за ним.

У повсякденному житті Бучма був дуже добродушним, скромним, чутильним, компанійським людиною і супроводив візників його зворушлив і схвилював.

— Поясни мені, друже, — звернувся А. Бучма до одного з візників, — що сталося і чи довго це триватиме? Замість відповіді візник широким жестом запросив артиста сісти.

Копіювання сценічної майстерності

Якось на одному зі засідань катедри майстерності актора в Київському театральному інституті ім. Карпенка-Карого (Івана Тобілевича) при обговоренні курсових робіт студентів, художнім керівником яких був професор майстерності Амвросій Бучма, педагог інституту, головний режисер Київського російського драматичного театру ім. Лесі Українки народний артист СРСР Константин Павлович Хохлов зауважив, що учні А. Бучми з усіх сил намагаються бути схожими на свого вчителя, копіюють його сценічну майстерність. Бучма, посміхнувшись і хитро прижмурюючи очі, лагідно спитав:

— А хіба я такий поганий актор, що наслідування мене може зіпсувати студентів?

Знахідливості

Під час гастролей театру ім. Івана Франка в Польщі в 1951 році в Краківському клубі письменників відбулась зустріч колективу театру з польськими артистами й письменниками. На зустрічі був присутній 96-річний відомий польський артист і театральний діяч Людвік Сольський.

І от під час дружньої вечері Амвросій Бучма виголосив привітання на честь ветерана польського театру Людвіка Сольського і, як це заведено в поляків, проспівав йому разом з іншими артистами тостову пісню: „Сто лят! Сто лят! Нех жие, жие нам!“

Людвік Сольський жартома обурився: — Не вже шановне товариство бажає мені так мало тільки чотири роки? Я не згодний!

Амвросій Бучма не розгубився і заспівав замість „сто лят“ — „двісті лят“! Людвік Сольський був задоволений і розцілювався з Амвросієм Бучмою.

Не розстроюйте мене

Актор театру ім. Івана Франка, народний артист СРСР Юрій Шумський (1887-1954) належав до числа митців, які зіграли велику роль в розвитку театральних реалістичного мис-

лення, хто мав славу українського театру.

Артист великого таланту й широкого сценічного діапазону від трагіка до коміка Ю. Шумський займав серед акторів театру одно з провідних місць. Він блискучо зіграв багато ролей. Майстерність і виконавча техніка артиста не мали меж. У кожну роль він вносив щось своє, Шумське, і це було надзвичайно здорово, цікаво.

Досить згадати його Галущуку у виставі „В степах України“ — і як завжди, вдало ним дододані й розсіпані по текстах слова „Не розстроюйте мене“, щоб розуміти велич і міць артиста. Таких лаконічних виразів, як „Не розстроюйте мене, а думкам просторно“, Шумському належало дуже багато і всі вони широко ужилися в народі, стали висловами, афоризмами.

Бика за роги

У роки Другої світової війни Юрій Шумський працював художнім керівником Українського радіокомітету і здійснив ряд цікавих постановок. Після опублікування п'єси „Фронт“ А. Корнійчука в 1942 році Ю. Шумський негайно береться за її постановку. Авторів радіо в той час було обмаль, а в п'єсі багато дійових осіб. Що робити? І Шумський призначає на ряд ролей письменників, журналістів, редакторів. Більшість із них ніколи не бачили не тільки професійної, а навіть аматорської сцени. Вони сумніваються у своїх „сценічних“ здібностях, прохають, вмовляють не займати їх у виставі, бо відповідальність дуже велика. Проте Шумський не-вблаганий.

Вистава повинна вийти в етер. Обов'язково. Без затримки. Він зібрав учасників майбутньої постановки і коротко сказав: — Ану, швидше бика за роги! — і почав першу репетицію. В основному репетиції проходили вранці, до початку роботи, або пізно ввечері. „Мобілізовані“ аматори після кожної репетиції виходили з мокрими чубами. Енергія Шумського захопила всіх учасників і дала блискучі наслідки. Постановка була закінчена і вийшла в етер у точно намічений час. Шасливі й стомлені учасники спектаклю відпочили на самоті від почуття виконаного завдання. Шасливий Юрій Шумський міцно цілував кожного учасника, додаючи: — Спасибі, хлопці, не підкажі! Взяти бика за роги!

Увімкніть світло

Юрій Шумський дуже добре, майстерно читав вірші, байки й гумористичні оповідання. Його часто запрошували виступати в концертах. На час одного виступу Юрій Шумський попросив: — Увімкніть світло! Я хочу бачити очі, обличчя людей, яким читаю.

Ірина Гриценко

● РІЗНЕ ●

NEED CREDIT CARDS/
Improved Credit?
Call 602-949-0276
Dept. 11509

● HELP WANTED ●

Увага для мужчин, хто хоче підробити грошей.
ПОТРІБНО ПОМІЧНИКА СУПЕРА
Раз або два рази на тиждень. Вік і фак не грають ролі. Телефонувати 1-212-788-0227. Запитати супера.

● FUNERAL DIRECTORS ●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в БРОКХ, БРОКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

СПЕЦІАЛЬНА НАГОДА ДЛЯ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ: ПОДВОЇТЬ СВОЄ ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН!

ХТО МОЖЕ ПОДВОЇТИ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ?

Всі теперішні члени УНСоюзу в віці 0 до 65 років.

ЯКИЙ ПЛАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЖНА ВИБРАТИ?

У віці 0 до 60 років можна вибрати один із планів життєвого або вивчувального забезпечення.

У віці 61 до 65 років тільки грамоти на ціле життя класу W

ЯКІ ВКЛАДКИ ТРЕБА БУДЕ ПЛАТИТИ?

Висота вкладок за ці нові грамоти буде відповідна до вибраної класи та теперішнього віку члена.

НА ЯКУ СУМУ МОЖНА НАБУТИ ГРАМОТУ?

На суму рівну теперішньому забезпеченню члена в УНСоюзі, або меншу. Мінімальна сума, що її можна набутися, це \$1,000.

ЧИ ТРЕБА ПРОХОДИТИ ЛІКАРСЬКІ ОГЛЯДИНИ?

Апплікації приймає Головна Канцелярія УНСоюзу без лікарських оглядин. Тільки у випадку ствердження недовоманя чи недуги вона може зажадати доповнення апплікації вислідом лікарських оглядин.

УВАГА! ЦЮ АКЦІЮ ПРОДОВЖЕНО до 31-го БЕРЕЗНЯ 1983 р.

З цієї нагоди можуть скористати члени, які досі цього не зробили.

В справі цього забезпечення просимо звертатися до секретарів Відділів УНСоюзу. Коли бажаєте одержати апплікації та додаткові інформації про це забезпечення з Головної Канцелярії УНСоюзу, переішліть свою адресу (по-англійськи) до

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
P.O. Box 17 a ■ Jersey City, N.J. 07303

(Ім'я та прізвище)

(Число дому та вулиця)

(Місцевість, степи чи провінція, поштовий код)